

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 11. Oratio sæpe bono nostro non exauditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. XI.

Oratio sepe bono nostro non exauditur.

Extende paululum manum tuam, & tange &c. Job. 1. 11. Non aliquid injustum petebat Apostolus, quando rogabat. 2. Cor. 12. 8. ut auferretur ab eo stimulus carnis; & tamen rogavit, & non accepit. Petiit Job tentandum diabolus, & accepit. Quid dicam? comparandus diabolus Apostolo? Apostolus rogat, & non accipit; diabolus petit & accipit. Sed non accipit Apostolus propter perfectionem suam; accipit diabolus ad damnationem suam. Denique ipse Job accepit sanitatem in opportunitate. Dilatus est, ut probaretur: & rogabat Deum, ut auferrentur ab eo ista; & Deus non auferrebat. Citius diabolus exauditur ad eum tentandum, quam ipsum Job ad sanandum. S. August. in Ps. 144.

Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies; & nocte; & non ad insipientiam mihi. Ps. 21. 3. id est, per diem, & noctem, clamo; & tu non respondes ad insipientiam petitionis petentis, quod noxiuum est; sed ad sapientiam tuam: qui scis, salutare mihi non esse, petitis frui. Escobar t. 3. Coll. Chr. 1. 12. f. 2. obl. 5. Multi clamant in tribulatione, & non exaudiuntur: ut intelligat homo, medicum esse Deum; & tribulationem medicamentum esse ad salutem; non poenam ad damnationem. Sub medicamento positus ureris, feceris; clamas, non audit medicus ad voluntatem, sed audit ad sanitatem. S. Augustinus hic.

Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi? aut piscem; nunquid pro pisce serpentem dabit illi? aut si petierit ovum; nunquid porriget illi scorpionem? Luc. 11. 11.

Nunquam dedisti mihi hœdum. Luc. 15. 29. An non hœdus Symbolum damnatorum à sinistris? S. Hieron. ep. ad Damasum: nunquam Pater deteriora dat munera. Quid hœdum quæris, cui agnus est missus. Escobar t. 6. Par. Chr. 1. 11. f. 3. obl. 3.

Sententiæ Patrum.

Omnipotens Deus, quid nobis profuturum esse valeat, sciens, dissimulat exaudire dolentium vocem, ut augeat utilitatem; ut purgetur vita per poenam; & tranquillitas, quæ hic inveniri non valeat, alibi quaeratur. S. Gregor. môr. 1. 14.

Prorsus tanquam reficiens ægrotum in opportunitate; quando debet accipere, tunc das; & quod debet, hoc das. Itaque aliquando desiderantur ab illo, & non dat: novit horam dandi, qui curat. S. August. in Ps. 144.

Qui non intelligunt, quid sibi prosit, & orant frequenter contraria; expedit eis, ut non exaudiantur à Domino. Unde & in oratione Dominica dicimus: *fiat voluntas tua.* Matth. 6. 10. non voluntas nostra, quæ errare consuevit; sed voluntas tua, quæ futura cognoscit: magnæque interdum felicitatis est, ad præsens

miseri cordiam non mereri. S. Hieron. 1. 3. c. 8. Ezech.

Nostorum medicus animarum, non quæ nobis fraudi postea futura sunt, dare sustinet; neque enim parentes iis quos amant, paryulis adhuc filiis, vel gladios, vel ignitos carbones, adduci possunt, ut porrigant. S. Chrysostr. tom. 6. or. de inflit. secundum Deum vita.

Tanta super te cura est Deo tuo, ut, quoties ignorans quæris, quod tibi inutile est; non te audiat super hoc, sed mutet illud utiliori donò. S. Bernardus l. 5. de triplici modo orat.

Sæpe magis est clementiæ parentis Domini negare ampliora gratiæ dona, quam irascentis. S. Bonavent. de reformat. mentis p. 1. c. 18.

§. XII.

Quidam malò sub exaudiuntur.

Mittamus viros, qui considerent terram, & renuntient &c. Deut. 1. 22. Iniquè id petierunt; utpote de divinis promissis dubii, & de providentia Dei diffidentes. Sed quid Dominus ad Moysen? *mitte viros, qui considerent terram.* Num. 13. 3. Cur malè petentibus Deus acquiescit? Lyran.: fuit permissio ad malum populi malè petentis: sciebat enim Dominus, quod per exploratores deciperentur. Et ita factum: regressi exploratores mendaciis eos ad rebellionem impulerunt. Mendoza in 1. Reg. 8. annot. 33. sect. 1.

Ecce universa, quæ habet, in manu tua sunt. Job. 1. 12. Diabolus petiit sanctum virum tentandum, & accepit: exauditus est ad voluntatem; sed ad damnationem. Ideo enim concessus est iste tentandus; ut, eò probatò, esset ille cruciandus. S. August. tr. 7. in ep. S. Joan.

Audi vocem eorum. 1. Reg. 8. 22. Quærit S. Gregorius 1. 4. c. 1. cur Deus comedat id, quod malè petitur? Respondet: quia petenti irascitur; eumque vult suâ petitione, quasi justâ vindictâ, plectere. Anastasius Nicænus q. 15. in Script. narrat de Monacho quodam, qui sceleratæ civitatis creatus Episcopus; cum hoc honore insolesceret, ab Angelo correptus audivit: cur superbis; & magnificè tibi places? ô infelix! non es creatus Episcopus, quod dignus sacerdotiò sis; sed quod civitas talis tali digna erat Episcopò. Cornelius hic.

§. XIII.

Oratio cur sæpe serò exauditur.

Num. 1.

Quia dilata chariora.

MAnhu? quid est hoc. Ex. 16. 15. Semel precanti populo manna datur, Angelorum esca; at citò viluit. Quare non magni habitus cibus, colligatio omnis suavitatis? quia indefideratus obvenit. At aqua de petra profluens sitienti diu Israël exhibetur dulcissima: quia post multas preces, & desideria, promanavit. Unde Ps. 80. 17. *de petra melle saturavit eos.* S. August. l. 5. de V. D. cum aliquando tardius dat, commendat dona: diu desiderata dulcius obtinentur; citò autem data vilescunt.

H h 3